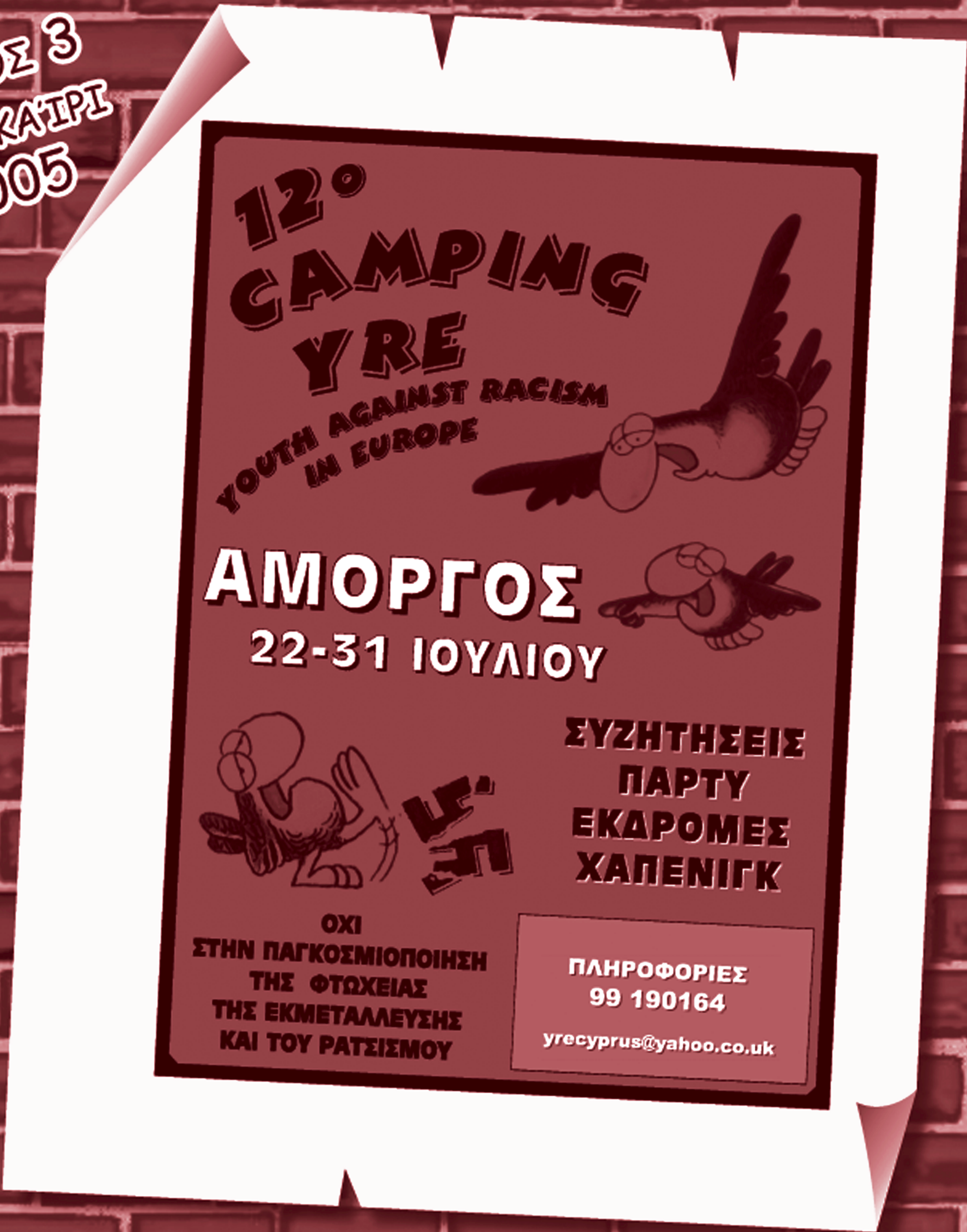
THE WALL

ΕΦΗΜΕΡΊΔΑ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΕΘΝΙΚΙΣΜΟ.

ΤΕΥΧΟΣ 3
ΚΑΛΟΚΑΊΡΙ
2005

50 ΣΕΝΤ
ΕΝΊΣΧΥΣΗ £1

CHE GUEVARA

ΤΑ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΜΟΤΟΣΙΚΛΕΤΑΣ

Ο Ερνέστο Τσε Γκεβάρα γεννήθηκε το 1928 στην Αργεντινή. Γιος γιατρού, αποφασίζει να πάρει την ανάλογη μόρφωση. Σπουδάζει ιατρική στο Εθνικό Πανεπιστήμιο του Μπουένος Άιρες, μελετά λογοτεχνία, πολιτική, ιστορία και φιλοσοφία. Από τα πρώτα χρόνια του στο πανεπιστήμιο, συμμετέχει σε διάφορες ομάδες φοιτητών. Το 1950 αποφασίζει να διακόψει τις σπουδές του και να ταξιδέψει σ' όλη τη Νότια Αμερική.

Αρχικός στόχος του ταξιδιού ήταν να γνωρίσει τον κόσμο. Στη συνέχεια όμως, αυτά που έβλεπε τον εξόργιζαν και τον έκαναν να θέλει να αλλάξει αυτή την κατάσταση. Αφού γύρισε και τέλειωσε τις σπουδές του, αρνήθηκε την προοπτική μιας λαμπρής καριέρας και ξεκίνησε την επανάστασή του. Πέθανε το 1967, όταν μετά από σύγκρουση των ανταρτών με το βολιβιανό στρατό και ήττα τους, ο Τσε συνελήφθη και την επόμενη μέρα εκτελέστηκε.

Με την ταινία τα «Τα Ημερολόγια της Μοτοσικλέτας», η ανθρωπότητα γνώρισε μια όχι και τόσο γνωστή πτυχή της ζωής του νεαρού επαναστάτη Τσε Γκεβάρα.

Τι είναι όμως οι επαναστάτες; Η απάντηση δεν είναι περίπλοκη. Είναι και αυτοί απλοί άνθρωποι που αντιλαμβάνονται ότι πρέπει να εξεγερθούν ενάντια στις αδικίες. Στη ζωή του ο Τσε Γκεβάρα έζησε και πέθανε σαν επαναστάτης, θέτοντας ένα αξιόλογο παράδειγμα για τη μάχιμη νεολαία (και όχι μόνο) όλου του κόσμου!

Η ταινία αφορά μια αληθινή ιστορία βασισμένη στο ημερολόγιο του Τσε. Παρέα με το φίλο του Alberto Granado ξεκινούν για ένα ταξίδι στη Ν. Αμερική. Οι δυο φοιτητές πρόκειται να ανακαλύψουν ένα κόσμο καταπιεστικής αδικίας. Και κάπου εκεί, ο Τσε κάνει την επαναστατική στροφή, αποφασίζοντας να δράσει ενάντια στις αδικίες που είδε στο ταξίδι αυτό.

Με αφορμή την ταινία, είναι αξιόλογη ευκαιρία να καταγραφεί η παρούσα κατάσταση της εμπορευματοποίησης. Ο Τσε μίλησε για την πίστη, την ενότητα, την αφοσίωση και την επανάσταση. Καθιέρωσε την εικόνα του ως επαναστατικό σύμβολο και πεθαίνοντας σχετικά νέος έγινε θρύλος. Η εμπορευματοποίηση του Τσε είναι λάθος. Σκεφτείτε πως χτίστηκε αεροδρόμιο πάνω στο πτώμα του, που θάφτηκε στους τέσσερις ορίζοντες για να περιορίσουν το μεγαλείο των αισθημάτων που το όνομά του εκπέμπει.

Η καταναλωτική μανία που επιβάλλεται από το σύστημα όμως, έβαλε κι εδώ το χεράκι της, προσπαθώντας να υποβαθμίσει τη σημασία του έργου του Τσε. Παντού μπορείς να βρεις ένα μπλουζάκι, ένα κασκόλ κτλ, σαν να είναι είδος μόδας, ενώ συχνά πληρώνεις τον κούκο αηδόνι προκειμένου να αγοράσεις κάτι με τη φωτογραφία του Τσε πάνω.

Πολλές φορές, όταν βλέπεις κάτι συχνά, γίνεται λιγότερο επικίνδυνο. Όλα αυτά είναι μια προσπάθεια της σημερινής κοινωνίας να υποβαθμίσει τον Τσε, ή ακόμα να τον «αγιοποιήσει» κάνοντας οτιδήποτε σχετικό με τη δράση του να φαίνεται άπιαστο.

Εμείς όμως, δεν ξεχνάμε πως ο Τσε ήρθε σε σύγκρουση όχι μόνο με τον καπιταλισμό, αλλά και με το δικτατορικό σύστημα της Σοβιετικής Ένωσης. Έφυγε από την Κούβα γιατί δεν ήθελε να είναι συνυπεύθυνος στη δημιουργία του ίδιου δικτατορικού καθεστώτος από τον Κάστρο, και πήγε στη Βολιβία για να βοηθήσει στη επέκταση της επανάστασης σε όλη τη Λ. Αμερική. Πλήρωσε το θάρρος του με τη ζωή του, αλλά για την αγνότητα και την ανιδιοτέλειά του θα μείνει για πάντα το ζωντανό σύμβολο της αντίστασης και της επανάστασης.

Μελίσσα Μαυρής
Grammar School, Λευκωσία

Μυριάνα Χρίστου
Παγκύπριο Γυμνάσιο, Λευκωσία

ΚΟΦΙΝΟΥ:

ΚΕΝΤΡΟ ΥΠΟΔΟΧΗΣ Ή ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗΣ;

Στην Κύπρο, επειδή δεχόμαστε πολλούς μετανάστες, το κράτος είναι υποχρεωμένο να έχει ένα κέντρο υποδοχής αιτητών ασύλου. Για αυτό το σκοπό, πήρανε ένα χώρο σε ακατοίκητη περιοχή της Κοφίνου που προηγουμένως φιλοξενούσε αθίγγανους. Αυτός ο χώρος άρχισε να λειτουργεί ως κέντρο υποδοχής στις 14-1-2004, με «δυνατότητα» φιλοξενίας 120 ατόμων.

Εκεί εργάζονται 6 ιδρυματικοί λειτουργοί (που καταρτίστηκαν σε χρόνο ρεκόρ παρακολουθώντας λίγα σεμινάρια) και 2 καθαρίστριες.

Για διάφορους λόγους ο χώρος κρίνεται ακατάλληλος σε σχέση με τον σκοπό χρήσης του.

Ο καταυλισμός αποτελείται από λυόμενα, ορθογώνια, γκρίζα δωμάτια σε δάπεδο από τσιμέντο. Μόνο φυλακή ή ίδρυμα μπορεί να θυμίζουν σε κάποιον επισκέπτη, η προχειρότητα στην επιλογή υλικού, ο εξοπλισμός, καθώς και ο τύπος της περίφραξης.

Ο χώρος είναι μικρός και με πολύ περιορισμένα μέσα και υποδομή για να μπορέσει όντως να καλύψει τις ανάγκες 120 ατόμων (κυρίως μικρών παιδιών), όπως ισχυρίζονται. Όσοι μένουν εκεί δεν έχουν τίποτα να κάνουν με το χρόνο τους, παρά μόνο να βλέπουν τηλεόραση, καθώς δεν έχει γίνει καμία πρόβλεψη για την απασχόλησή τους.

Δεν υπάρχουν αρκετοί χώροι υγιεινής κι έτσι δύσκολα παραμένουν καθαροί αφού χρησιμοποιούνται από πολλά άτομα. Επίσης, δεν έχουν ληφθεί οποιεσδήποτε πρόνοιες για αποφυγή μετάδοσης μολυσματικών ασθενειών, όπως π.χ ιατρικές εξετάσεις πριν την εισαγωγή των ατόμων.

Εξίσου σημαντικό πρόβλημα είναι η αδυναμία μετακίνησης των φιλοξενουμένων, από και προς το χώρο, αφού δεν έχουν τα χρήματα για να αγοράσουν εισιτήριο λεωφορείου με αποτέλεσμα οι περισσότεροι να παραμένουν εγκλωβισμένοι εκεί. Ενώ στην αρχή καθένας δικαιούνταν ένα αριθμό εισιτηρίων λεωφορείου για να προβαίνει σε αναζήτηση εργασίας, το δικαίωμα αυτό αντικαταστάθηκε με την παροχή ενός μικρού, μηνιαίου επιδόματος (£50) που θα καλύπτει επίσης και την αξία του προγεύματος (που πριν τους το έδιναν δωρεάν).

Όσον αφορά γενικά στο φαγητό που παρέχεται, συμβαίνει το εξής παράδοξο:

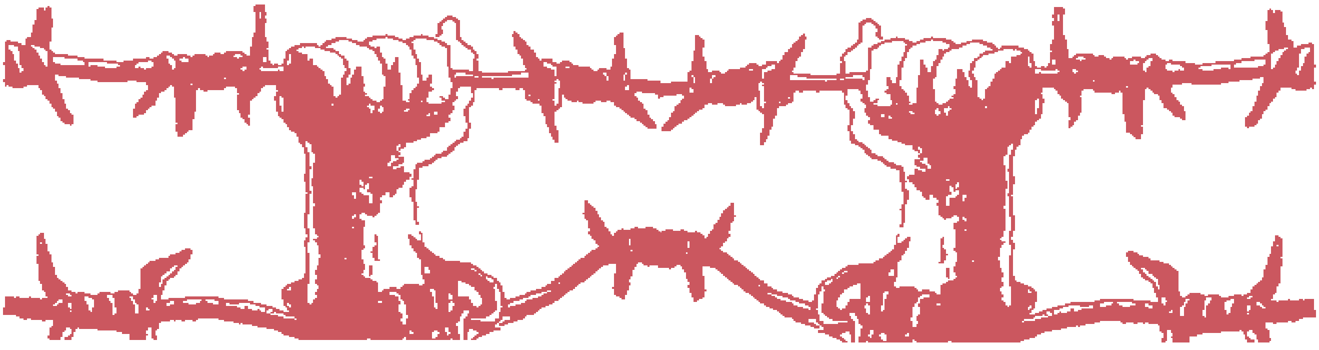
Το φαγητό γίνεται από εστιατόριο που ανήκει στον πρόεδρο του Σ.Κ.Ε. Κοφίνου και στην ουσία υπεύθυνο του κέντρου. Αποτέλεσμα, το συχνά κακής ποιότητας φαγητό, αφού δεν υπάρχει κανένας έλεγχος.

Οι φιλοξενούμενοι δικαιούνται να νοσηλεύονται δωρεάν, αλλά υπάρχει πρόβλημα ως προς την μεταφορά τους στα ιατρικά κέντρα της περιοχής.

Κανένας δεν παρέχει υπηρεσίες στήριξης όπως εξεύρεση εργασίας, νομική κάλυψη και διδασκαλία της ελληνικής γλώσσας. Οι οποιεσδήποτε προσπάθειες για στήριξη και βοήθεια των αιτητών ασύλου, αποτελούν πρωτοβουλίες διάφορων εθελοντικών ομάδων.

Παρόλο που το κέντρο ήδη λειτουργεί για 2ο χρόνο, δεν έχουν παρατηρηθεί σημαντικές βελτιώσεις, παρά τις διαβεβαιώσεις των αρμοδίων. Τα άτομα αυτά έχουν δικαιώματα, έστω κι αν κάποιοι, έμμεσα ή άμεσα, τους τα αποστερούν ή δεν τους ενημερώνουν γι' αυτά. Είναι αναγκαίο ένας τέτοιος χώρος να δημιουργηθεί βάσει προδιαγραφών και να στελεχωθεί με εξειδικευμένο προσωπικό. «Προσωρινές» λύσεις τέτοιου τύπου δεν ικανοποιούν και ούτε απαλλάσσουν κάποιους από τις ευθύνες τους προς τους μετανάστες.

Χριστίνα Παναγή
Λευκωσία

Τρίπολη: οι φασίστες προκαλούν, η τοπική κοινωνία απαντάει

Την Τρίτη 3/5/05, ομάδα μελών της νεοφασιστικής Χρυσής Αυγής επιτέθηκε με άγριες διαθέσεις και τραυμάτισε σοβαρά σπουδαστή (του ΤΕΙ Πειραιά) έξω από το σπίτι του στην Τρίπολη όπου είχε στήσει ενέδρα. Τον χτύπησαν με σιδερογροθιές και κλωτσιές στο κεφάλι και ολόκληρο το σώμα, με αποτέλεσμα να μεταφερθεί άμεσα στο νοσοκομείο, όπου έκανε 8 ράμματα.

Η απάντηση της τοπικής κοινωνίας, φορέων της περιοχής, αλλά και αντιρατσιστικών οργανώσεων ήταν άμεση. Με αφορμή το γεγονός, διοργανώθηκε αντιφασιστική πορεία στις 21/5/05, όπου συμμετείχαν περίπου 150 διαδηλωτές, γεγονός πρωτοφανές για την μικρή πόλη της Τρίπολης.

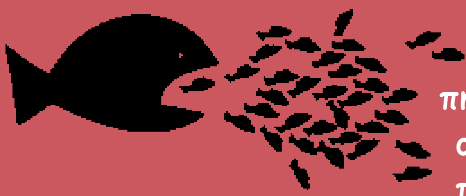
Η Νεολαία Ενάντια στο Ρατσισμό στην Ευρώπη - Y.R.E., συμμετείχε τόσο στην ίδια την πορεία, όσο και στη διοργάνωσή της, αφού αρκετές μέρες πριν, ομάδα μελών της ξεκίνησε εκστρατεία μοιράζοντας χιλιάδες προκηρύξεις και γεμίζοντας την πόλη αφίσες που καλούσαν στην πορεία. Η ανταπόκριση της τοπικής κοινωνίας, η αντίδρασή της απέναντι σε τέτοιου είδους φαινόμενα ρατσιστικής βίας ήταν εντυπωσιακή, γεγονός που αποδεικνύεται και από την επιτυχία της διαδήλωσης.

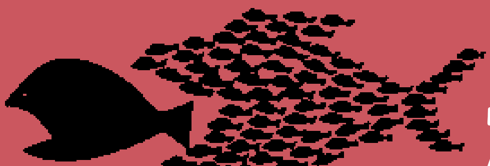
"Εντυπωσιακή" ήταν επίσης η αντίδραση των μελών της Χρυσής Αυγής, που για αρκετές μέρες παρακολουθούσαν από απόσταση αναπνοής όλη αυτή την δραστηριότητα, στα μαγαζιά, στους δρόμους και στις καφετέριες της πόλης, και όχι μόνο δεν τόλμησαν να επιτεθούν ή να απειλήσουν τα μέλη της Y.R.E., αλλά ούτε καν να κατεβάσουν τις αντιφασιστικές αφίσες που καλούσαν στη διαδήλωση.

Στη διαδήλωση που άφησε στην πόλη τις καλύτερες εντυπώσεις, συμμετείχαν τοπικοί φορείς, όπως η ΕΛΜΕ και το Εργατικό Κέντρο της Τρίπολης, το Ε.Κ.Φόρουμ, το Δίκτυο για τα κοινωνικά και πολιτικά δικαιώματα, και η Y.R.E. Από την πλευρά μας, να ξανατονίσουμε ότι αυτές οι πρακτικές των νεοφασιστών αποτελούν μια ανοιχτή πρόκληση για τα δικαιώματα και τις ελευθερίες κάθε ανθρώπου, και δεν μπορούν να μένουν αναπάντητες. Συνεχίζουμε την αντιφασιστική μας δράση, την ενημέρωση της νεολαίας και των εργαζομένων, μέχρι να δώσουμε στις νεοφασιστικές συμμορίες την απάντηση που πρέπει.

Ανταπόκριση από την Τρίπολη

12ο camping Y.R.E.

Το κάμπιγκ της Νεολαίας Ενάντια στο Ρατσισμό στην Ευρώπη είναι μια εναλλακτική πρόταση για διακοπές. Διακοπές με συζητήσεις, ανταλλαγή απόψεων και εμπειριών, αλλά και πολλή μουσική, πάρτι και εκδρομές. Φέτος το κάμπιγκ θα γίνει στην Αμοργό, με εκατοντάδες νέους και νέες (κι όχι μόνο) απ' όλη την Ελλάδα, αλλά και από την Αγγλία, τη Γερμανία, την Τσεχία, την Κύπρο, το Ισραήλ και την Παλαιστίνη, καθώς και από κοινότητες μεταναστών και κινήσεις αλληλεγγύης στους πρόσφυγες.

Διασκέδαση - Εκδρομές

- Ημερήσιες εκδρομές στα Κουφονήσια και τη Δονούσα καθώς και εκδρομές για να γνωρίσουμε την Αμοργό με λεωφορεία και καΐκια.
- Καθημερινές προβολές ταινιών
- Βραδιές με έθνικ μουσική
- Live με ερασιτεχνικά συγκροτήματα (ροκ, χιπ-χοπ και ρεμπέτικα)
- Θεατρικά δρώμενα οργανωμένα από τους ίδιους τους κατασκηνωτές
- Οργανωμένες πεζοπορίες (για όσους αντέχουν)
- Καθημερινά αγώνες ποδοσφαίρου, μπάσκετ, βόλλευ στα γήπεδα δίπλα στο κάμπιγκ
- Παντομίμα, σκάκι, τάβλι, βελάκια
- Πάρτι, καραόκε και βραδιές με κιθάρες στην παραλία

Κόστος

Η τιμή είναι £150 περίπου και περιλαμβάνει:

- Αεροπορικό εισιτήριο για Αθήνα με επιστροφή
- τα εισιτήρια του πλοίου για Αμοργό με επιστροφή
- 9 διανυκτερεύσεις στο κάμπιγκ με δική σας σκηνή

Με την κάρτα συμμετοχής θα υπάρχουν εκπτώσεις στις εκδρομές καθώς και στις ταβέρνες και μπαρ.

Τα θέματα συζητήσεων περιλαμβάνουν ανάμεσα σ' άλλα:

1. Εκκλησία, κράτος και κοινωνία
2. Ρατσισμός και οι νέοι νόμοι για τους μετανάστες.
3. Εθνικισμός, νεοφασισμός και ποδόσφαιρο
4. Μάλκολμ Χ: 40 χρόνια από τη δολοφονία του
5. 60 χρόνια μετά το τέλος του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου και την ήττα του ναζισμού
6. Κέντρα κράτησης προσφύγων
7. Υπάρχει εναλλακτική λύση στον καπιταλισμό και την οικονομία της αγοράς;
8. Μουσική και κοινωνικά κινήματα
9. Διατροφικά σκάνδαλα και μεταλλαγμένα τρόφιμα
10. Μακεδονικό ζήτημα: Μύθοι και πραγματικότητες
11. «Απασχολήσιμοι» και ανασφάλιστη εργασία των νέων
12. Ομοφοβία και κοινωνικός ρατσισμός
13. Με αφορμή το τσουνάμι: πόσο «φυσικές» είναι οι μεγάλες καταστροφές;

Θέλεις να έρθεις στο κάμπιγκ; Τηλεφώνησε στη Νεολαία Ενάντια στον Εθνικισμό ή στείλε e-mail για να μάθεις περισσότερες λεπτομέρειες (τα στοιχεία βρίσκονται στην τελευταία σελίδα).

ΕΟΚΑ
50 ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ

Κάθε χρόνο η 1η Απριλίου, ημέρα που γιορτάζεται ο αγώνας της ΕΟΚΑ ενάντια στους Άγγλους, γίνεται αφορμή για εθνικιστικές εξάρσεις και προπαγάνδα (στα σχολεία και αλλού) και μια καλή δικαιολογία για καθαγιασμό του Γρίβα. Παράλληλα, ακούγονται και επιχειρήματα τύπου «Όσοι συμμετείχαν στην ΕΟΚΑ ήταν φασίστες ή εθνικόφρονες» κτλ.

Η ΕΟΚΑ ήταν κατ' αρχήν ένα μαζικό αντιαποικιακό κίνημα, ενάντια στην εθνική καταπίεση του κυπριακού λαού και την στρατιωτική κατοχή από το Βρετανικό ιμπεριαλισμό. Την ίδια στιγμή ήταν ένα κίνημα που επικεφαλής του βρισκόταν συντηρητικές δυνάμεις, όπως η εκκλησία και η εθνικιστική άκρα δεξιά. Ο βρετανικός ιμπεριαλισμός αναγκάστηκε τελικά να αποχωρήσει από το νησί – όπως κι απ' τις υπόλοιπες αποικίες του. Όμως, η σοβινιστική, κοντόφθαλμη εθνικιστική πολιτική των επικεφαλής της ΕΟΚΑ επέτρεψε να μπουν οι βάσεις για το διαχωρισμό των δύο κοινοτήτων, ε/κ και τ/κ, και για τις τραγωδίες που ακολούθησαν.

Εθνική καταπίεση

Οι Άγγλοι ιμπεριαλιστές – αποικιοκράτες καταπίεζαν τον πληθυσμό της Κύπρου. Ασκούσαν μια φοβερή εθνική καταπίεση και μια εξοντωτική οικονομική εκμετάλλευση. Χαρακτηριστικό είναι ότι τότε οι Κύπριοι θεωρούνταν οι πιο βαριά φορολογούμενοι στον κόσμο! Οι πιο πολλοί υπέφεραν από μεροκάματα πείνας, τα οποία συνδυάζονταν με τη βία και την ανοιχτή τρομοκρατία. Όλα αυτά, έκαναν τους Κύπριους να επιζητούν με αγωνία τρόπους για να απαλλαγούν από τη μισητή βρετανική καταπίεση και να συμμετέχουν ενεργά σε αντιαποικιακές κινητοποιήσεις.

Η ηγεσία της ΕΟΚΑ

Η Εκκλησία, οι πλούσιοι και οι ακροδεξιοί τύπου Γρίβα, εκμεταλλεύτηκαν από την αρχή τις διαθέσεις αυτές και μπήκαν επικεφαλής του αγώνα.

Η ηγεσία της ΕΟΚΑ απέκλεισε τους τ/κ και την αριστερά από τον αντιαποικιακό αγώνα. Επρόκειτο για ένα έγκλημα σε βάρος του κυπριακού λαού, αφού η ηγεσία της ΕΟΚΑ θεωρούσε μεγαλύτερο εχθρό της από τους αποικιοκράτες βρετανούς, την αριστερά και τους απλούς τ/κ που ήταν επίσης θύματα της βρετανικής καταπίεσης.

Σε μια τέτοια κρίσιμη στιγμή για την Κύπρο, το ΑΚΕΛ άφησε τα πάντα στα χέρια της εκκλησίας και των εθνικιστών ακροδεξιών, αγνοώντας τις διαθέσεις του κόσμου και αντιδρώντας, αρχικά τουλάχιστον, ενάντια στην ΕΟΚΑ και τον αντιαποικιακό αγώνα.

Είναι χαρακτηριστικό ότι το Δεκέμβριο του 1954, που έγιναν οι πρώτες μαζικές διαδηλώσεις ενάντια στην αγγλική κατοχή, το ΑΚΕΛ όχι μόνο δεν προσπάθησε να μπει μπροστά στον αγώνα αυτό και τα άφησε όλα στη δεξιά, αλλά κατηγόρησε τις διαδηλώσεις ότι σαμποτάραν τα συμφέροντα του κυπριακού λαού, εξυπηρετώντας αυτά των Άγγλων.

Αυτό επέτρεψε στο Γρίβα - που ήταν δηλωμένος φασίστας γνωστός από τη δράση του την εποχή της ελληνικής κατοχής, που αντί να κυνηγά τους Ναζί δολοφονούσε αριστερούς - να κατηγορεί την αριστερά για προδοσία.

Ο ρόλος της αριστεράς

Το ΑΚΕΛ ήξερε πως επικεφαλής του αγώνα ήταν ένας επικίνδυνος φασίστας αλλά δεν πήρε τις απαιτούμενες πρωτοβουλίες για να μπει μπροστά στον αγώνα του κυπριακού λαού ενάντια στους αποικιοκράτες.

Δεν προσπάθησε να πείσει πως ο αντιαποικιακός αγώνας έπρεπε να συνδυαστεί με τον αγώνα για μεγάλες κοινωνικές αλλαγές που να υπηρετούν τα συμφέροντα όλου του λαού, ε/κ και τ/κ. Και μάλιστα σε μια

περίοδο που είχε μεγάλη επιρροή στους εργαζόμενους σε συνδικαλιστικό επίπεδο και που μπορούσε με ευκολία να τους προτείνει ένα πρόγραμμα που να προωθεί ένα τέτοιο αγώνα.

Το ΑΚΕΛ όφειλε να ξέρει πως με το εθνικιστικό περιεχόμενο που είχε η ΕΟΚΑ, οι τ/κ θα αποξενώνονταν και αυτό θα οδηγούσε σε τραγωδίες στο μέλλον. Κι όντως έτσι δημιουργήθηκαν οι συνθήκες απ' όπου προέκυψαν οι διακοινοτικές συγκρούσεις και ο διχασμός των δύο κοινοτήτων, που οδήγησαν τελικά στη διχοτόμηση της Κύπρου.

Έτσι το ΑΚΕΛ αντί να μπει μπροστά και να δώσει ένα αριστερό, σοσιαλιστικό περιεχόμενο στις αντιαποικιοκρατικές διαθέσεις του λαού, που να ενώνει ε/κ και τ/κ ενάντια στον κοινό καταπιεστή, άφησε την ηγεσία του αγώνα στην εκκλησία και τους εθνικιστές.

Όμως οι εργάτες, οι φτωχοί αγρότες, και ιδιαίτερα η νεολαία, καταπιέζονταν και υπέφεραν καθημερινά. Δεν μπορούσαν να περιμένουν για μια εναλλακτική πρόταση από αριστερά. Ήθελαν να συμμετέχουν σε απελευθερωτικό αγώνα. Εκείνη την στιγμή αυτή τη δουλειά την έκανε η ΕΟΚΑ η οποία έτσι, απέκτησε τεράστια επιρροή ανάμεσα στους εργαζόμενους και την κυπριακή νεολαία.

Και ο ρόλος των Άγγλων

Σ' αυτές τις εξελίξεις βέβαια ο ρόλος της πολιτικής του «διαίρει και βασίλευε» των Άγγλων, ήταν καταλυτικός.

Οι Βρετανοί χρησιμοποίησαν την καχυποψία που αναπτυσσόταν ανάμεσα σε ε/κ και τ/κ, την ενθάρρυναν και τη μεγιστοποίησαν, δημιουργώντας τις βάσεις για τις μελλοντικές συγκρούσεις και τον πόλεμο του 74.

Έχει όμως σημασία να μην ξεχνάμε πως η πολιτική της ηγεσίας της ΕΟΚΑ όχι μόνο δεν λειτουργούσε αποτρεπτικά για τα κρυφά σχέδια των Άγγλων, αλλά αποτελούσε ιδανικό υπόβαθρο.

Διακοινοτικές συγκρούσεις

Μέσα σ' αυτό το γενικό κλίμα και με τους τ/κ να νιώθουν στην απέξω, δεν άργησαν να έρθουν οι συγκρούσεις ε/κ και τ/κ. Το καλοκαίρι του 1958, σ' όλες τις πόλεις της Κύπρου, είχαμε δεκάδες νεκρούς και από τις δύο πλευρές. Στις «μητέρες – πατρίδες» (Ελλάδα και Τουρκία) γίνονταν μαζικές διαδηλώσεις υποστήριξης της μιας ή της άλλης κοινότητας με τα αντίστοιχα συνθήματα: απ' τη μια «διχοτόμηση ή θάνατος» και από την άλλη «ένωση». Οι ρίζες των συγκρούσεων αυτών βρίσκονται στον εθνικισμό που «τάιζαν» οι ντόπιοι εθνικιστές και οι ιμπεριαλιστές σε μια προσπάθεια να λύσουν το κυπριακό με τα δικά τους μέτρα και έχοντας τις δύο κοινότητες σε διαχωρισμό.

Το αποτέλεσμα ήταν, αντί πραγματικής ανεξαρτησίας και ελευθερίας, οι συμφωνίες Ζυρίχης με τη δημιουργία ενός κράτους όπου η ουσιαστική διχοτόμηση ε/κ – τ/κ ήταν πια μια πραγματικότητα.

Η διχοτόμηση

Έτσι, από τα πρώτα χρόνια της «ανεξαρτησίας» της Κύπρου θερίστηκαν οι καρποί που έσπειρε η σοβινιστική προπαγάνδα των αστών στην προηγούμενη περίοδο. Οι διακοινοτικές ταραχές του 63-64, άνοιξαν τους ασκούς του Αιόλου, για να στεριώσει για τα καλά την καχυποψία και τη διχοτόμηση ανάμεσα σε ε/κ και τ/κ.

Την ίδια στιγμή, τροφοδοτούνταν η εθνικιστική και διαχωριστική προπαγάνδα των τ/κ αστών, ενώ δόθηκε και η ευκαιρία στη γριβική, φασιστική συμμορία της ΕΟΚΑ Β', να κάνει το πραξικόπημα, που οδήγησε στον πόλεμο του 74 και τελικά, στη διχοτόμησή της Κύπρου.

Αμαλία Λοΐζίδου
Λευκωσία

ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΙ

Η Διεθνής Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού κατοχυρώνει, μεταξύ άλλων, το δικαίωμα μας να λέμε την άποψη μας και να διακινούμε έντυπο υλικό, ελεύθερα , χωρίς οι διευθυντές και το υπουργείο να έχουν δικαίωμα να μας λογοκρίνουν!

Η Διεθνής Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού ψηφίστηκε από τον οργανισμό των Ηνωμένων Εθνών το Νοέμβριο του 1989. Η Κύπρος επικύρωσε αυτή τη Σύμβαση το Δεκέμβριο του 1990 με τη ψήφιση του Κυρωτικού Νόμου 243 του 1990.

Από τη στιγμή που ένα κράτος επικυρώνει μια διεθνή σύμβαση είναι υποχρεωμένο να αναθεωρήσει τους εθνικούς νόμους ώστε να εξασφαλίζεται πλήρης συμμόρφωση με τις πρόνοιες της Σύμβασης. Μάλιστα όλοι οι διεθνείς επικυρωμένοι νόμοι έχουν μεγαλύτερη ισχύ από τους εθνικούς.

Τέσσερις αρχές

Η Σύμβαση ορίζει ως παιδί οποιονδήποτε κάτω των 18 ετών και στηρίζεται σε τέσσερις βασικές αρχές :

1. Αρχή της μη διάκρισης (άρθρο 2)
2. Συμφέρον του Παιδιού (άρθρο 3)
3. Δικαίωμα ζωής, επιβίωσης, ανάπτυξης (άρθρο 6)
4. Σεβασμός των απόψεων του Παιδιού (άρθρο 12).

Δεν θέλουν να ξέρουμε

Όμως μέχρι σήμερα η πλειονότητα των μαθητών δε γνωρίζουν καν την ύπαρξη της σύμβασης που κατοχυρώνει τα δικαιώματα τους, και προπάντων το δικαίωμα έκφρασης και συμμετοχής τους στα κέντρα λήψης αποφάσεων.

Το δικαίωμα έκφρασης που διασφαλίζεται στα άρθρα 12 και 13 της σύμβασης όχι μόνο δεν έχει γνωστοποιηθεί στους άμεσα ενδιαφερόμενους, δηλαδή τους μαθητές, αλλά ακόμη και σήμερα, με δεκαπέντε χρόνια καθυστέρηση, που στη Βουλή των Αντιπροσώπων συζητούν για την τροποποίηση των Κανονισμών Λειτουργίας των Σχολείων οι μαθητές στην πλειονότητα τους δεν έχουν ιδέα ότι αυτοί υπάρχουν και τι λένε.

Ελευθερία άποψης!

Στα σχολεία μας κάθε άλλο από διασφάλιση του δικαιώματος ελεύθερης ΑΠΟΨΗΣ υπάρχει. Τι όμως περιλαμβάνει το άρθρο 12 που η Κυπριακή Κυβέρνηση είναι υποχρεωμένη να σέβεται;

ΕΛΕΥΘΕΡΙΕΣ ΤΟΥ ΜΑΘΗΤΗ

- Διασφάλιση στο παιδί να σχηματίσει δικές του απόψεις, δικαίωμα ελεύθερης έκφρασης απόψεων στις οποίες μάλιστα πρέπει να δίδεται σημασία.
- Παράλληλα, πρέπει να δίδεται το δικαίωμα να ακούγεται η φωνή μας σε οποιαδήποτε διοικητική ή δικαστική διαδικασία είτε άμεσα, είτε μέσω εκπροσώπων μας.

Όμως, αντί αυτού, οι μαθητές ζουν σε ένα κλίμα τρομοκρατίας και κανένας δε λαμβάνει υπόψη τη δική τους γνώμη.

Ελευθερία έκφρασης!

Επίσης διερωτόμαστε τι γίνεται με το δικαίωμα ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΤΗΣ ΕΚΦΡΑΣΗΣ. Το άρθρο 13 τονίζει ότι:

Το δικαίωμα ελεύθερης έκφρασης περιλαμβάνει την ελευθερία αναζήτησης, λήψης και διάδοσης οποιουδήποτε είδους πληροφοριών και ιδεών ανεξαρτήτως συνόρων, σε προφορική, γραπτή, τυπωμένη ή καλλιτεχνική μορφή ή με οποιοδήποτε άλλο μέσο επιλογής του παιδιού.

Τι γίνεται όμως στα σχολεία μας; Ορισμένοι μαθητές έπεσαν θύμα απειλών όταν μάζευαν υπογραφές ενάντια στη σχολή. Όλοι πρέπει να ακολουθούν τυφλά κάποιους «κανονισμούς» για τους οποίους ουδέποτε ερωτήθηκαν εάν συμφωνούν και άσχετα αν νομικά δεν ισχύουν καν!

Διεκδικούμε

Σε όλα αυτά λέμε όχι και διεκδικούμε τα δικαιώματα μας:

- Να αναπτύξουμε ελεύθερα την εκστρατεία μας για την κατάργηση της στολής
- Να μπορούμε να δίνουμε την εφημερίδα και το υλικό μας στα σχολεία
- Να μπορούμε να λέμε ελεύθερα την άποψη μας
- Να σταματήσει η καταπίεση για τα μήκος των μαλλιών ή το χτένισμα.

Απαιτούμε

Απαιτούμε να είμαστε ενήμεροι για τα μαγειρέματα του Υπουργείου και της Βουλής. Απαιτούμε η ενσωμάτωση της σύμβασης στους κανονισμού να γίνει χωρίς δικλίδες που να μειώνουν τα δικαιώματα μας. Δε θέλουμε άλλους να αποφασίζουν για μας, έχουμε δικαίωμα να συμμετέχουμε και να αποφασίζουμε για αυτά που μας αφορούν.

Μ.Π.

ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΗ ΔΙΕΘΝΗ ΣΥΜΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ ΕΧΟΥΜΕ ΤΑ ΑΚΟΛΟΥΘΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ:

- Το δικαίωμα ελεύθερης έκφρασης της άποψης μας.
- Το δικαίωμα της διαφωνίας με τις επίσημες απόψεις του υπουργείου, του διευθυντή ή του δασκάλου / καθηγητή.
- Το δικαίωμα ελεύθερης διακίνησης ιδεών μέσα στο σχολείο προφορικά ή γραπτά.
- Το δικαίωμα να μοιράζουμε ελεύθερα δικές μας ανακοινώσεις, προκηρύξεις, περιοδικά ή άλλα έντυπα μέσα στα σχολεία.
- Το δικαίωμα να αναπτύξουμε ελεύθερα εκστρατεία, π.χ. μάζεμα υπογραφών για κατάργηση της στολής, χωρίς να δικαιούται κανείς να παρέμβει.
- Το δικαίωμα να έχουμε συμμετοχή και να λαμβάνεται υπόψη η άποψη μας στις αποφάσεις που μας αφορούν, πχ. για τη λειτουργία του σχολείου μας .

ΤΙ ΙΣΧΥΕΙ ΑΠΟ ΟΛΑ ΑΥΤΑ;

ΤΙΠΟΤΑ !!!!!!

ΓΙΑΤΙ;

ΝΕΑ ΑΠΟ ΕΥΡΩΠΗ

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΤΟ ΧΡΟΝΟ ΠΟΥ ΜΑΣ ΠΕΡΑΣΕ

Γερμανία

Καλοκαίρι 2004: Κάθε Δευτέρα γίνονταν πορείες σε διάφορες πόλεις της χώρα με μαζική συμμετοχή από τον κόσμο. Ο λόγος; Ενάντια στις πολιτικές της κυβέρνησης που τους κόβει τα επιδόματα, τους σπρώχνει σε δουλειές σε άθλιες συνθήκες και πολύ χαμηλά αμειβόμενες (υπάρχουν δουλειές που πληρώνουν 60 σεντ την ώρα!), η άνοδος της ανεργίας, κ.τλ.

Βέλγιο

Δεκέμβριος 2004: 1.500 φοιτητές και νεολαίοι κάνουν πορεία για να εμποδίσουν τη διαδήλωση 150 βίαιων ρατσιστών και φασιστών διαδηλωτών.

Γαλλία

Μάρτιος 2005: 160.000 μαθητές ήταν στους δρόμους και διαμαρτύρονταν για την εκπαιδευτική πολιτική της κυβέρνησης. Με τις μεταρρυθμίσεις που προτείνονται, μειώνεται ο αριθμός των μαθητών που θα μπορεί να μπαίνει στο πανεπιστήμιο, θα χωρίζονται οι μαθητές από νωρίς σε αυτούς που μπορούν να πάνε στα λύκεια και αυτούς που θα ακολουθήσουν μια τεχνική κατεύθυνση.

Μάρτιος 2005: Πάνω από 1 εκ εργαζόμενοι στο δημόσιο όσο και στον ιδιωτικό τομέα συμμετείχαν σε 150 διαδηλώσεις που γίνονταν σ' όλη τη χώρα . Τα αιτήματά τους: να μην αυξηθεί το ωράριο εργασίας, να μην χτυπηθούν οι δημόσιες υπηρεσίες και να μην χαμηλώσουν τα μεροκάματά τους.

Ισραήλ

Μάιος 2005: 4.500 δάσκαλοι απολύθηκαν μονοκοπανιά μέσα σε 1 εβδομάδα στα πλαίσια της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης που προωθείται εκεί και που βασικά ιδιωτικοποιεί την εκπαίδευση. Το σχολικό ωράριο θα αυξηθεί, ενώ μέσα στα επόμενα 2 χρόνια θα απολυθούν ακόμα 20.000 εκπαιδευτικοί.

Η ΕΥΡΩΠΗ ΤΗΣ ΛΙΤΟΤΗΤΑΣ

Τι είναι τελικά η Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ);

Στη μια μετά την άλλη χώρα της ΕΕ οι πολιτικές που εφαρμόζονται είναι:

- μείωση των μισθών
- χτύπημα συντάξεων
- ιδιωτικοποιήσεις
- χτύπημα της δημόσια παιδείας
- κατάργηση μονιμότητας στην απασχόληση
- κατάργηση 8ωρου
- μαζική αύξηση της ανεργίας

Όλες οι πολιτικές που εφαρμόζονται στοχεύουν στο να χτυπηθούν τα δικαιώματα και οι συνθήκες ζωής των εργαζομένων και της νέας γενιάς και να ενισχυθούν τα κέρδη του κεφαλαίου.

Τα πρώτα δείγματα αρχίζουμε ήδη να τα βλέπουμε στην Κύπρο. Με την κυβερνητική πρόταση για την αύξηση του ορίου συνταξιοδότησης από το 60ο στο 63ο έτος.

Το σκάνδαλο είναι ότι οι ηγεσίες των συντεχνιών ΠΕΟ και ΣΕΚ έχουν αποδεχτεί χωρίς αντίσταση τις πολιτικές αυτές.

ΕΥΡΩΣΥΝΤΑΓΜΑ: ΟΙ ΓΑΛΛΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΟΛΛΑΝΔΟΙ ΕΙΠΑΝ ΟΧΙ

Το ΟΧΙ των Γάλλων και των Ολλανδών στο δημοψήφισμα για το ευρωπαϊκό σύνταγμα αποτελεί ένα μικρό σεισμό για την Ευρώπη.

Δείχνει ότι οι εργαζόμενοι και η νεολαία της Ευρώπης δεν είναι διατεθειμένοι να δέχονται αδιαμαρτύρητα τις διαρκείς επιθέσεις ενάντια στο βιοτικό τους επίπεδο και στα δικαιώματά τους.

Τα αποτελέσματα των δημοψηφισμάτων ενθαρρύνουν τους λαούς όλης της Ευρώπης για να αντισταθούν στις πολιτικές των κυβερνώντων. Το μεγάλο κεφάλαιο βλέπει τα σχέδιά του ν' ανακόπτονται ως ένα βαθμό.

Σε κάποιες χώρες οι κυβερνήσεις είναι τόσο «δημοκρατικές» που αποφασίζουν στα κοινοβούλια αλλά αρνούνται το δικαίωμα στα λαϊκά στρώματα να έχουν άποψη και να την εκφράσουν σε δημοψήφισμα. Μια απ' αυτές τις πολύ «δημοκρατικές» χώρες είναι και η Κύπρος.

ΚΑΛΕ! ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ ΥΠΑΡΧΕΙ ΠΟΡΝΕΙΑ!!!!

Ανακαλύψαμε πρόσφατα ότι στην Κύπρο υπάρχει πορνεία. Μας το είπαν και οι Αμερικάνοι σε επίσημη έκθεσή τους και μας έχουν υπό παρακολούθηση!

Πού να το φανταζόμασταν; Στην Κύπρο υπάρχουν ΜΟΝΟ 78 Καπαρέτ και 38 Μουσικοχορευτικά Κέντρα με καλλιτέχνιδες και όλοι ξέρουμε για ποιο λόγο υπάρχουν. Ο ετήσιος αριθμός των εκπορνευόμενων σ' αυτά γυναικών ανέρχεται τουλάχιστον στις 4.500. Έξτρα οι κοπέλες σε διαμερίσματα, ινστιτούτα μασάζ κ.τλ. Καμιά άλλη ευρωπαϊκή χώρα, σε σχέση με τον πληθυσμό της, δεν διαθέτει τόσο μεγάλο αριθμό εκπορνευόμενων γυναικών. (Πολίτης, 28/2/2005)

Και πριν πούμε ότι για όλα φταίνε οι ίδιες επειδή τα τραβά ο οργανισμός τους, ας διαβάσουμε τα παρακάτω:

«Έρευνα της Διεθνούς Οργανώσεως Μεταναστεύσεως στην Ουκρανία έδειξε ότι καμιά γυναίκα δεν ήταν διατεθειμένη να εργασθεί στο εξωτερικό ως πόρνη.» (Πολίτης 3/4/2005)

«Το εκπληκτικό είναι ότι το ένα τέταρτο ή πέμπτο των εκπορνευόμενων Ουκρανών γυναικών στην Κύπρο στρατολογούνται και αποστέλλονται στο νησί μέσω γραφείων "εργασίας" της ουκρανικής πόλεως Κριβόι Ρογκ. Τα γραφεία αυτά διαφημίζουν στις τοπικές εφημερίδες της περιοχής 'εργασία' στα κυπριακά καμπαρέ χωρίς βεβαίως καμιά αναφορά στην πορνεία.» (Πολίτης 3/4/2005)

Για να βγει μια άκρη με όλα αυτά, θα πρέπει να διώκονται οι προαγωγοί και τα κυκλώματα πορνείας, να προστατεύονται και να βοηθούνται από το κράτος οι εκπορνευόμενες που καταγγέλλουν την εκμετάλλευσή τους και να τους εξασφαλίζεται μια νέα, αξιοπρεπής ζωή ώστε να ξεφεύγουν από την πορνεία.

Ήβη Γιασμίν Παγιάτσου
Γυμνάσιο Αγίου Δομετίου, Λευκωσία

ΣΧΟΛΕΙΑ - ΕΡΓΟΤΑΞΙΑ

Από το καλοκαίρι του 2004 αρκετά σχολεία έχουν μετατραπεί σε εργοτάξια. Άλλα λόγω αντισεισμικών έργων, άλλα για επέκταση των τάξεων και άλλα για διάφορους άλλους λόγους. Το Υπουργείο Παιδείας της Κύπρου είχε υποσχεθεί ότι τα έργα στα σχολεία θα τελείωναν αν όχι πριν την αρχή της σχολικής χρονιάς, ένα ή δύο μήνες αργότερα. Δεν κράτησαν όμως τον λόγο τους. Και είναι ανώφελο να περιμένουμε θαύματα.

Στο δικό μας σχολείο τα έργα άρχισαν σχεδόν στα μέσα Αυγούστου. Στην ομιλία του ο διευθυντής, μας καθησύχασε ότι τα έργα θα τελείωναν πάρα πολύ γρήγορα και χωρίς καν να το καταλάβουμε. Βρισκόμαστε στο τέλος της σχολικής χρονιάς και ακόμα το σχολείο είναι υπό μορφή εργοταξίου.

Που είναι λοιπόν οι υποσχέσεις του υπουργείου; Όπως είπα και πιο πάνω δεν γίνονται θαύματα. Όμως οι απαντήσεις που ζητούμε δεν βρίσκονται στις λυόμενες τάξεις. Τάξεις μεταμορφωμένες σε κουβάδες για το μάζεμα των νερών όταν βρέχει ή ακόμα μεταμορφωμένες σε κλιματισμό με κρύο αέρα (τα κλιματιστικά στις λυόμενες τάξεις βγάζουν ζεστό αέρα όταν κάνει αφόρητη ζέστη). Όμως... That's life!

Μαθητές που απάντησαν:

Αλήθεια: 0%
Ψέματα: 0,01%
Δεν γίνονται θαύματα: 99,99%

Χαρά Λαμπριανίδου
Γυμνάσιο Αγίου Δομετίου, Λευκωσία

Η Νεολαία Ενάντια στον Εθνικισμό στην Κύπρο παλεύει:

Ενάντια στον εθνικισμό

- Το κυπριακό πρόβλημα μπορεί να λυθεί μόνο μέσα από την ουσιαστική επαναπροσέγγιση των δύο κοινοτήτων, από τη βάση της νεολαίας και των απλών εργαζομένων και έξω από κυβερνήσεις και παραδοσιακά κόμματα των οποίων η πολιτική έχει αποδειχθεί αποτυχημένη.
- Ο εθνικισμός μας οδήγησε στο παρελθόν στο πραξικόπημα, την εισβολή και τη διχοτόμηση της Κύπρου. Αν επικρατήσει ξανά θα έχουμε ανάλογες καταστροφικές συνέπειες.
- Η λύση του κυπριακού περνά για μας μέσα από την πάλη ενάντια στον εθνικισμό και σ' όσους τον καλλιεργούν – αυτοί είναι όχι μόνο η ακροδεξιά αλλά και οι άρχουσες τάξεις και στις δυο πλευρές του νησιού που τον καλλιεργούν για τα δικά τους συμφέροντα, στα πλαίσια του ανταγωνισμού τους ποιος θα πάρει περισσότερα στην περίπτωση συμφωνίας για μια λύση, αλλά και για να αποπροσανατολίζουν τα λαϊκά στρώματα και τη νεολαία από τα καθημερινά προβλήματα ώστε να μην παλεύουν εναντίον τους.

Για μια άλλη παιδεία, χωρίς εθνικισμούς, δημόσια, δωρεάν, για όλους

- Για μια παιδεία χωρίς εθνικιστικά συνθήματα (διδακτέα ύλη, στάση ορισμένων εκπαιδευτικών, αναλυτικά προγράμματα του επίσημου κράτους)
- Για μια παιδεία που δεν μας θέλει «στρατιωτάκια» και «μαλιστάνθρωπους», επιστρατεύοντας υποχρεωτική μαθητική στολή, υποχρεωτική παρουσία σε μαθητικές παρελάσεις σε εθνικές γιορτές
- Για μια παιδεία που ο ετσιθελισμός και ο αυταρχισμός δεν θα έχουν θέση
- Για μια παιδεία δημοκρατική, με ελευθερία της σκέψης, του λόγου, κάθε μορφής έκφρασης.

Για το δικαίωμα στην επιλογή

- Για χώρους νεολαίας στους οποίους να μπορούμε ελεύθερα να αναπτύξουμε τις πρωτοβουλίες και τα ταλέντα μας, χωρίς να μας καπελώνουν υπάλληλοι του κράτους και χωρίς να πρέπει να πληρώνουμε περιουσίες ολόκληρες
- Για στέκια νεολαίας σε κάθε δήμο, αυτοδιαχειριζόμενα από εμάς τους ίδιους, όπου να μπορούμε δωρεάν να αναπτύξουμε τα ταλέντα μας στη μουσική, το τραγούδι, το θέατρο, τη φωτογραφία, και να φτιάξουμε ομίλους και συλλόγους
- Αθλητικά κέντρα και κολυμβητήρια σε κάθε δήμο, με δωρεάν παροχή των υπηρεσιών.

Ενάντια σε κάθε μορφή ρατσισμού

- Ενάντια στη θρησκευτική ανελευθερία, υπέρ της ανεξιθρησκίας και τον απόλυτο διαχωρισμό εκκλησίας και κράτους
- Ενάντια στη γυναικεία καταπίεση (οικονομική, κοινωνική, σεξουαλική)
- Ενάντια στις διακρίσεις, την καταπίεση και την αστυνομική βία κατά των μεταναστών, πολιτικό άσυλο για όλους τους πρόσφυγες
- Συσπείρωση και άμυνα ενάντια στις νεοφασιστικές οργανώσεις και ομάδες

Ενάντια στην καπιταλιστική παγκοσμιοποίηση και τη φτώχεια

- Ενάντια στην καπιταλιστική παγκοσμιοποίηση που κάνει τους φτωχούς φτωχότερους και τους πλούσιους πλουσιότερους
- Ενάντια στην καταλήστευση των χωρών του τρίτου κόσμου από τις πλούσιες χώρες (ΗΠΑ, Ε.Ε., κλπ), υπέρ της κατάργησης όλων των χρεών των φτωχών χωρών
- Ενάντια στην καταστροφή του περιβάλλοντος που θυσιάζεται στο βωμό των κερδών του κεφαλαίου και των πολυεθνικών
- Ενάντια στη φτώχια, την ανεργία, τους πολέμους που επικρατούν στον πλανήτη. Ενάντια στις πολυεθνικές που καταδικάζουν ένα δις ανθρώπους στην πείνα και τον υποσιτισμό σε καθημερινή βάση.

Διεθνισμός

Πιστεύουμε στην αναγκαιότητα του διεθνισμού, επειδή καταλαβαίνουμε πως κανένα από τα σημερινά προβλήματα δεν μπορεί να λυθεί πάνω σε εθνική βάση, χωρίς συνεννόηση, επαφές και συντονισμό των αγώνων μας σε πανευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο. Έτσι, βρισκόμαστε σε στενή επαφή και συνεργασία με τη Νεολαία ενάντια στο Ρατσισμό στην Ευρώπη (Youth against Racism in Europe – YRE) και τη διεθνή νεοαιλίστικη οργάνωση Διεθνής Σοσιαλιστική Δράση (International Socialist Resistance – ISR).

Για μια άλλη κοινωνία

- Πίσω από όλα αυτά βρίσκεται η εξουσία του κεφαλαίου και των πολυεθνικών, το καπιταλιστικό σύστημα.
- Παλεύουμε για την ανατροπή της εξουσίας του κεφαλαίου, για μια άλλη κοινωνία, στην οποία θα υπάρχει δικαιοσύνη και ισότητα, χωρίς παιδιά ενός κατώτερου θεού. Μια κοινωνία στην οποία η εξουσία δεν θα ανήκει σε μια ελάχιστη μειοψηφία πάμπλουτων καπιταλιστών.
- Παλεύουμε για μια κοινωνία σοσιαλιστική. Στην οποία ο πλούτος και τα μέσα παραγωγής θα ανήκουν στην κοινωνία και θα τα διαχειρίζονται όλοι με δημοκρατία, διαφάνεια και έλεγχο. Μια κοινωνία σοσιαλιστική, που καμία σχέση δεν θα έχει με τα δικτατορικά καθεστώτα που υπήρχαν στην πρώην Σοβιετική Ένωση και το Ανατολικό Μπλοκ, ούτε και με τους απατεώνες ηγέτες των σοσιαλιστικών κομμάτων που είναι σοσιαλιστές στο όνομα και καπιταλιστές στην πράξη.

ΕΛΑ ΣΕ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΜΑΖΙ ΜΑΣ!

ΤΗΛ.: 99190164 • E-MAIL: yrecyprus@yahoo.co.uk
ΦΟΡΟΥΜ: http://s7.invisionfree.com/YRE/